



Knihy o poezii

Svazek přináší komentované, kritické vydání autorových první dvou knih, napsaných v šedesátých a sedmdesátých letech 20. století, práci o V. Holanovi Sebeuvědomění poezie a monografii Poezie Karla Tomana. Spolu s chystanou edicí tří zbývajících knižních prací o velkých českých románech tvoří kompletní, vzácně soudržné literárněkritické dílo. Autor vnesl do českého myšlení o literatuře kromě osobitých soudů a čistého jazykového stylu dva výjimečné rozměry. Prvním je perspektiva filosofického zájmu, v níž umění posledního století nabývá prostřednictvím filosofie nového, oživujícího smyslu. Autora v tomto ohledu orientovaly zejména texty F. Nietzscheho, H. Bergsona, M. Heideggera a M. Merleau-Pontyho, v českém prostředí pak kontakt s J. Patočkou, L. Hejdánkem, J. Němcem a P. Koubou. Druhým Blažičkovým vkladem je sebereflexivní pohled na tvůrčí i provozní mechanismy akademické literární vědy, který zároveň znamená šance této disciplíny a možné východisko ze současné slepé uličky stále zbytečnějších textů o umění (inspirací zde byla tvorba F. X. Šaldy, J. Grossmana a E. Staigera). Jako příslušník generace Mukařovského žáků si při poznání metodologických impulsů strukturalismu podržel od tohoto zaměření kritický odstup a spolu s individuálně odlišnými cestami J. Lopatky, J. Vohryzky a R. Grebeníčkové představují jeho texty jednu z mála původních hodnot české literární esejistiky posledních čtyřiceti let.